838

Minister van Buitenlandse Zaken (Stikker) aan hoge commissaris te Djakarta (Hirschfeld), 20 jan. 1950

Mede van Götzen.

De Regering heeft zich na ontvangst van Uw 44 aangesloten bij Uw oordeel, dat het beter was een demarche betreffende de uitlatingen van Sukarno over Nieuw-Guinea op dat ogenblik achterwege te laten.

Sindsdien heeft de President echter wederom bij zijn bezoek aan Surabaja gelijksoortige geluiden laten horen.

De Ministerraad was van oordeel, dat thans de tijd gekomen is om de aandacht er op te vestigen, dat, indien de President aldus voortgaat, de Nederlandse Regering zich in de positie geplaatst zou kunnen zien, dat zij deze uitingen in het openbaar zou moeten bestrijden. Dit zou uiteraard tot een door ons zeer ongewenst geacht openbaar debat gaan leiden.

Inmiddels is thans Van Maarseveen nr. 1 ontvangen, waaruit blijkt, dat tijdens zijn bezoek werd besproken om Nieuw-Guinea op de eerste Unie-Conferentie aan de orde te stellen. Indien daaruit zou mogen worden afgeleid, dat de President daarmede voorlopig tevreden gesteld is en hij zich dus van verdere uitingen terzake zal onthouden in afwachting van de voorgenomen bespreking, dan kan misschien een stap, als door het Kabinet gewenst geacht, achterwege blijven. Mocht deze conclusie echter onjuist zijn, dan verzoek ik U bovenbedoeld waarschuwend woord te laten horen.

Op geheel ander niveau en dus los van het bovenstaande staan de bezwaren tegen de uitlatingen van Usman, waarover handelt mijn nr. 300

Kenmerk: Stikker 307.
©BuZa, archief BZ, uitgaande codetel. Djakarta 1950
http://resources.huygens.knaw.nl/indonesischebetrekkingen1945-1969/Nederlands-indonesischeBetrekkingen1950-1963/Document/16304